Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 10. 2. 2014, sp. zn. 5 Co 211/2014, ECLI:CZ:KSCB:2014:5.CO.211.2014.1

Číslo: 70/2014

Právní věta:

Za tarifní hodnotu ve věci, v níž je předmětem vyloučení spoluvlastnického podílu na nemovitostech z exekuce, se považuje částka 50 000 Kč (§ 9 odst. 4 písm. b/advokátního tarifu).

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 10.02.2014

Spisová značka: 5 Co 211/2014

Číslo rozhodnutí: 70

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Advokacie, Žaloba vylučovací (excindační)

Předpisy: § 9 odst. 4 písm. b) předpisu č. 177/1996Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Napadeným rozsudkem ze dne 3. 9. 2013 zamítl O k r e s n í s o u d ve Strakonicích žalobu, jíž se žalobce domáhal vyloučení spoluvlastnického podílu o velikosti jedné ideální poloviny na pozemcích č. 92 (stavební parcele) a p. č. 41/2 (zahradě) a rozestavěné budově na stavební parcele p. č. 92 v k. ú. J. Druhým výrokem bylo žalobci uloženo zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 9847 Kč.

Výrok o náhradě nákladů řízení odůvodnil soud prvého stupně § 142 odst. 1 o. s. ř., kdy náhradu nákladů řízení přiznal žalované, která byla ve věci plně úspěšná. Náklady řízení tvoří dle soudu prvního stupně odměna za zastoupení žalované ve výši 4500 Kč dle § 9 odst. 1 ve spojení s § 7 bod 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen advokátního tarifu), když byly učiněny tři úkony právní služby – převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby a účast na jednání před soudem, dále náklady řízení tvoří tři paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, cestovné zástupkyně žalované za cestu Rakovník – Strakonice a zpět osobním automobilem v celkové výši 1938 Kč a náhrada za promeškaný čas za 8 půlhodin po 100 Kč podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu. Tyto částky je třeba zvýšit o 21 % DPH v souladu s ustanovením § 137 odst. 3 o. s. ř., neboť zástupkyně žalované je plátcem DPH. Výsledná částka činí 9847 Kč.

Proti tomuto rozsudku, a to pouze proti výroku o náhradě nákladů řízení, se včas odvolala žalovaná. Namítla, že předmětem daného řízení byl žalobní nárok žalobce na vyloučení věcí, a to spoluvlastnických podílů shora uvedených. Hodnota tohoto spoluvlastnického podílu byla v exekučním řízení zjištěna částkou 1 203 060 Kč. Právě z této částky měla být určena odměna advokáta s odkazem na § 8 odst. 1 advokátního tarifu, kdy ve spojení s § 7 položky 6 téhož předpisu činí odměna za jeden úkon 13 140 Kč, tj. celkem 39 420 Kč za tři úkony právní služby. Žalovaná doložila soudu znalecký posudek o ceně spoluvlastnického podílu, z něhož jednoznačně vyplývá hodnota práva tak, jak presumuje ust. § 8 advokátního tarifu. Dané řízení není řízení ve věci, pro kterou by advokátní tarif měl specifickou úpravu odměny. Soud prvního stupně neakceptoval rozhodování Ústavního soudu týkající se dané právní problematiky. Žalovaná navrhla, aby napadený výrok rozsudku byl změněn tak, že žalované se přiznává náhrada nákladů řízení před soudem prvého stupně v celkové výši 52 100 Kč včetně DPH.

K r a j s k ý s o u d v Českých Budějovicích rozhodnutí soudu prvního stupně v odstavci II. výroku změnil.

Z odůvodnění:

Odvolací soud projednal věc v mezích vyplývajících z odvolání (§ 212 o. s. ř.) a přezkoumal napadený výrok o náhradě nákladů řízení postupem dle § 212a odst. 1, 5 a 6 o. s. ř. a o odvolání rozhodl, aniž by ve věci musel nařizovat jednání (§ 214 odst. 2 písm. e/ o. s. ř.).

Odvolání žalované je opodstatněné jen částečně.

Soud prvního stupně správně rozhodl o tom, že žalobce je povinen zaplatit ve věci zcela úspěšné žalované plnou náhradu nákladů řízení (§ 142 odst. 1 o. s. ř.). Co do základu tyto náklady správně vymezil a s výjimkou odměny a výsledné daně z přidané hodnoty i správně vyčíslil.

Co do odměny byly úkony právní služby ze strany advokátky žalované učiněny v roce 2013, a proto je namístě použít advokátní tarif ve znění účinném od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013. Soud prvního stupně nesprávně aplikoval co do výše odměny § 9 odst. 1 advokátního tarifu, dle něhož nelze-li hodnotu věci nebo práva vyjádřit v penězích nebo lze-li ji zjistit jen s nepoměrnými obtížemi a není-li dále stanoveno jinak, považuje se za tarifní hodnotu částka 10 000 Kč.

Aplikovat však nelze ani § 8 odst. 1, věta první, advokátního tarifu, jak dovozovala žalovaná, dle něhož není-li stanoveno jinak, považuje se za tarifní hodnotu výše peněžitého plnění nebo cena věci anebo práva v době započetí úkonů právní služby, jichž se právní služba týká; za cenu práva se považuje jak hodnota pohledávky, tak i závazku.

Aplikovat je totiž nutno § 9 odst. 4 písm. b) advokátního tarifu, dle něhož částka 50 000 Kč se považuje za tarifní hodnotu ve věcech uvedených v odst. 3 písm. a), jde-li o právní vztah k podniku, nemovitosti nebo právu z průmyslového nebo jiného duševního vlastnictví. Podle odstavce 3 písm. a) téhož ustanovení se za tarifní hodnotu považuje částka 35 000 Kč ve věcech určení, zda tu je právní vztah nebo právo, určení neplatnosti právního úkonu, jde-li o určení práva k věci penězi neocenitelné nebo jde-li o určení neplatnosti právního úkonu, jehož předmětem je věc nebo plnění penězi neocenitelné.

V dané věci byla předmětem řízení vylučovací žaloba, kterou se žalobce domáhal vyloučení spoluvlastnického podílu na nemovitostech z exekučního řízení. Výší tarifní hodnoty a odměny v takových věcech se zabýval Ústavní soud ve svém usnesení ze dne 7. 12. 2011, sp. zn. I. ÚS 1622/10. Zde Ústavní soud dovodil, že řízení o vylučovací žalobě je v podstatě sporem určovacím o tom, zda budou uvedené věci vyloučeny z výkonu rozhodnutí. Důvodem vylučovací žaloby je tedy takové právo

třetí osoby, zpravidla právo vlastnické, které nepřipouští výkon rozhodnutí. K předpokladům, za nichž lze vyhovět žalobě o vyloučení věci z výkonu rozhodnutí, přitom patří, aby osoba, která se ho domáhá, prokázala nejen to, že věc neměla být do soupisu zařazena, nýbrž i to, že právo, které její zařazení vylučovalo, svědčí jí. Cena věci nemá v této věci určující úlohu, rozhodující je její popis ve smyslu přesné individualizace. Ve věci projednávané Ústavním soudem dle jeho závěru obecné soudy nepochybily, pokud odměnu stěžovatelky určily bez ohledu na znalecký posudek, který nebyl pro řízení o vyloučení věcí nutný a jeho důkazní hodnota spočívala snad jen v popisu věcí, které tvoří předmět sporu.

Z těchto názorů lze s odkazem na znění § 9 odst. 4 písm. b) advokátního tarifu dovodit, že za tarifní hodnotu ve věci, v níž je předmětem vyloučení spoluvlastnického podílu na nemovitostech z exekuce, se považuje částka 50 000 Kč. Sazba odměny za jeden úkon právní služby pak činí z této tarifní hodnoty dle § 7 bod 5 advokátního tarifu 3100 Kč, tj. v dané věci za tři úkony 9300 Kč. Součet všech nákladů žalované tak představuje 12 938 Kč + 21 % DPH z této částky, tj. celkem 15 655 Kč.

Odvolací soud proto napadený rozsudek ve výroku o náhradě nákladů řízení za přiměřeného použití § 220 odst. 1 o. s. ř. změnil tak, že žalobci uložil zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně částku 15 655 Kč.